

O, tənhalığa sırdaş oldu...

Azərbaycan ədəbiyyatının, ədəbiyyatşunaslığının 14 tanınmış Vaqifindən biri olan mərhum yazıçı, ssenarist, tərcüməçi Vaqif Musa (V.Məmmədyusif oğlu Musayev) 1936-ci il yanvarın 15-də Quba rayonunun Rustov kəndində anadan olub. Orta təhsilini başa vurub əvvəlcə Bakıdakı 2 sayılı tibb texnikumunda, sonra ADU-nun filologiya fakültəsində ali təhsil alıbdır. İlk hekayəsi olan "Kişi, qadın və qız" 1956-ci ildə "Azərbaycan" jurnalında çap olunmuşdu. V.Musa əmək fəaliyyətinə də "Azərbaycan" jurnalının nəşr şöbəsində ədəbi işçi kimi başlayıb, fəqət 20 ildən sonra güya "sosializm realizmi"ndən uzaq düşdüyünə görə işsiz qaldığı illərdə onlarla kitabı redaktor və tərcüməcisi olub. 1991-ci ildən ömrünün axırına kimi Şərq-Qərb nəşriyyatında nəşr şöbəsinin müdürü vəzifəsində çalışırdı...

V.Musa 1991-ci ildən üzvü olduğu Yaziçilar Birliyinin plenum üzvü seçilmişdi. O, yeddi kitabı, o cümlədən çox sayılı roman və povestin, ssenarilərin - "Od, yaxud gecə mahnısı", "Bəyim çayı boyunca", "Səhər mehi", "Zülmət", "Əsrin qazancı", "Sükutun sönür", "Bir günlük itki", "İnsana qayıdış", "Balaca işığın ölümü", "Azadlığın sədası", "Sənin yolunda" və "Qədim bir nağılin qul bazارında", "Ölünün göz yaşı", "Kədər kəməndi", "Daha mən də yaşayacağam", "Sirli səsin sorağında", "Sübhün sərin havası" və s. bu kimi əsərlərin müəllifidir. 60-80-ci illər nəşrinin tanınmış nümayəndələrindən sayılan Vaqif Musa hekayə, povest, roman və tərcümələrə, səhnə əsərləri, televiziya

tamaşaları, radio pyeslərinə və bir sıra publisistik məqalələrin də müəllifidir. Onun bədii əsərləri bir sıra xarici dillərə: rus, özbək, tatar, türk, latış, litva, ukrayna, ingilis dillərinə tərcümə olunub. Yazıçının özü də bədii tərcümə ilə vaxtaşırı məşğul olurdu. Çoxsaylı tərcümələrindən biri olan "Günəşli yer" adlı tərcümə pyesi o vaxt Mingəçevir Dövlət Dram Teatrında tamaşa qoyulmuşdu. Uşaqlar üçün "Meşənin şahı kim olacaq" pyesi Gəncə Kukla Teatrında, "İşlər belə getməz" adlı komediyası isə Ağdam Dövlət Dram Teatrında qurulmuşdu. O, yapon yazıçısı Syusaku Endonun məşhur "Dəniz və zəhər" romanı isə onun tərcüməsində işiq üzü görmüşdü.

1969-cu ildə "...Yol qeydləri" səyahətnaməsini, 1973-cü ildə "Qubanın ağ alması" adlı televiziya filminin ssenarisini də o qələmə alıb. "Sənin yolunda" povesti isə Çıraq adında gənc bir qızın gündəliyi əsasında yazılıb. Bu bir həyəcan dolu, həyatdan alınma hekayətdir. Məktəb illəri, imtahanlar, Çıraqın sənədlərini Tibb İnstitutuna verməsi, imtahanдан kəsilib kəndə qayıtmazı və ilk məhəbbətinin ağrılı bir sonluqla bitməsi usta bir qələmlə təsvir olunur. Povestdə fəlsəfi məna daşıyan bir cümlə də var - "Təkcə quşlar geri qanlılib baxa bilməzlər..." Çıraq bir gün yazıçının yanına gəlir və qələm ustası bəhs edilən gündəliyin ona məxsus olduğunu deyir və yazdığı əsərin bir nüsxəsini ona bağışlayır. Müəllifin əslində məlum bir sujetə malik povesti cərəyan edən hadisələri, məktəb, bölgə həyatını o qədər ustalıqla, rəvan dillə təsvir edir ki, V.Musanın bir romançı kimi kamilliyyinə heyran olmaya bilmirsən. Onu deyək ki, Vaqif Musa nəşrinin dili doğulub boy-a-başa çatdığı kəndin "Şəkər bulağı"nın suyu kimi şirin, axıcı və səlisdir...

Onun əsərlərində məhəbbət və sınaq mövzusu daima diqqət mərkəzindədir. "Bəyim çayı boyunca" romanı isə daha çox özünün inandırıcı süjeti, ideyası, insanın mənəvi sarıdan təkmilləşməsi və eyni zamanda bədii həlli ilə daha artıq maraq doğurur.

Vaqif Musa yaradıcılığının ən yetkin çağında, yəni 1996-cı il oktyabrın 24-də həyatla vidası. Bu gün tərk edilib yoxa çıxmada olan Töhmər kəndinin adını romanında yaşadan mərhum yazıçı doğulduğu kənddə, yəni Qubanın Rustov kəndində torpağa tapşırıldı...

Mərhum professor Nazif Ələkbərli Vaqif Musanın nəsri barədə yüksək fikirdəydi. O yazırıdı: “**Vaqif Musanın hekayə, povest və romanlarında gəncliyin problem və qayğıları, ciddi mənəvi sarsıntıları** çox aydın epizodlarla verilir. Həyatda bir sıra əxlaqi dəyərlərin iflasa uğradığı bir vaxtda mənəvi şüura ötürüləsi, bədiiləşdirilmiş ideya şırnağına ehtiyac çoxdur. Elə adından da göründüyü kimi “Sənin yolunda” kitabında təsvir edilənlər belə bir yazıçı səxavətinin təsdiqidir.”

Yazıçı Rövşən Yerfinin Vaqif Musa haqqında yazısında oxuyuruq: “Altmışincilar ədəbi nəslinin tanınmış nümayəndələrindən biri olan Vaqif Musa özünəməxsus yaradıcılıq üslubu ilə seçilib. Etiraf edilməli bir həqiqətdir ki, o, Quba-Xaçmaz bölgəsindən Azərbaycan ədəbiyyatına gələn ilk böyük nasirdir. Amma “Səhər mehi” romanının jurnalda dərcindən sonra dövrün tanınan bir neçə tənqidcisindən ona qarşı haqsız, kəskin tənqidlər yönəldi. Tənqid və təzyiqlərin yekunu olaraq o, 1976-cı ildə jurnaldakı işindən azad edildi və uzun müddət işsiz qaldı”.

Publisist Əkrəm Qaflanoğlu: “**Vaqif Musa təkcə böyük ədəbiyyat adamı deyildi. O, doğulduğu torpaqda yaşayan insanların xarakterini, mərdliyini, dönməzliyini son nəfəsinədək özündə daşıyan, riya və məkrədən uzaq, verdiyi sözə hər vaxt ciddi yanaşan, köməksizə həyan olan, zahirən ciddi, daxilən sadə, olduqca kövrək bir İNSAN idi**”.

Son zamanlarda yazıçının doğulduğu Rustov kəndində büstünün qoyulması, Quba şəhərində yeni küçələrin birinə adının verilməsi, əsərlərinin üç cildliyinin və son əlyazmalarının çapı çox əlamətdardır. Allahdan Vaqif Musaya rəhmət diləyərək, ədəbiyyatçılardan Vaqif Musa yaradıcılığına, taleyinə bir daha nəzər yetirməyi umardıq.

Q.Əkrəm